

Ocena

**osiągnięcia naukowego w postaci cyklu publikacji ujętych pod wspólnym tytułem:
„Zmienność gatunkowa struktury i składu białkowego błony witelinowej oraz wpływ
czynników środowiskowych na jej wytrzymałość u kury domowej” oraz dorobku
dydaktycznego i działalności organizacyjnej Pana dr. inż. Krzysztofa Damaziaka
ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
rolniczych, dyscyplinie zootechnika i rybactwo**

Podstawę formalną do oceny wniosku Pana dr. inż. Krzysztofa Damaziaka stanowiło pismo Przewodniczącego Rady Dyscypliny SGGW w Warszawie – dr. hab. Marcina Gołębiewskiego, prof. uczelni z dn. 15.01.2021 r. oraz Uchwała nr 1/2021 Rady Dyscypliny Zootechnika i Rybactwo SGGW z dn. 13 stycznia 2021 r.

Przy pisaniu niniejszej opinii, opracowanej zgodnie z Ustawą „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” z dnia 20 lipca 2018 r., wykorzystano dokumentację przesłaną przez Instytut Nauk o Zwierzętach SGGW w Warszawie, zawierającą:

- wniosek Habilitanta z dnia 10 września 2020 r.;
- odpis dyplomu uzyskania stopnia doktora nauk rolniczych, w dyscyplinie zootechnika;
- autoreferat zawierający życiorys Kandydata (w tym przebieg pracy zawodowej), wykaz oraz opis prac wskazanych jako *szczególne osiągnięcia naukowe*, opis innych działań naukowo-badawczych, aktywność dydaktyczną i organizacyjną (Załącznik 3);
- wykaz opublikowanych prac naukowych oraz informacje o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki (Załącznik 4);
- kopie publikacji (nie tylko pierwszych stron) będących podmiotem *szczególne osiągnięcia naukowego* (Załącznik nr 5);

- oświadczenia współautorów prac składających się na *osiągnięcie naukowe* (Załącznik 6), w oświadczeniach dotyczących ostatniej publikacji (Effect of hens age...) błędnie napisano tytuł pracy;

- kopie wybranych, innych publikacji niewliczonych do *osiągnięcia naukowego*, które ukazały się w czasopiśmie z listy JCR (Załącznik 7);

- wersję elektroniczną wniosku zapisaną na nośniku CD.

1. Wykształcenie i przebieg pracy zawodowej Kandydata

Dr inż. Krzysztof Damaziak z wykształcenia jest technikiem weterynarii (ukończył Policealne Studium Weterynaryjne „DRUK TUR” w 2005 r.); magistrem inżynierem zootechniki (2011 - Wydział Nauk o Zwierzętach SGGW w Warszawie), a na podstawie rozprawy doktorskiej zatytułowanej „Wpływ pochodzenia indyków na wzrost, wyniki produkcyjne i jakość mięsa” i złożeniu stosownych egzaminów, w dniu 17 maja 2016 r. Rada Wydziału Nauk o Zwierzętach SGGW w Warszawie nadała Jemu stopień naukowy doktora nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika. Promotorem pracy doktorskiej był prof. dr hab. Jan Niemiec.

Przez jeden rok (01.09.2015-30.09.2016) Kandydat był asystentem w Katedrze Szczegółowej Hodowli Zwierząt, a od października 2016 r., nieprzerwanie do chwili obecnej jest zatrudniony na etacie adiunkta w Katedrze Hodowli Zwierząt Instytutu Nauk o Zwierzętach.

Zarówno w okresie nauki jak i po podjęciu pracy w SGGW Habilitant poszerzał swoje kompetencje i umiejętności odbywając: praktyki zawodowe (w lecznicy weterynaryjnej, Ośrodku Hodowli Indyków we Frednowy INDYKPOL S.A. w Olsztynie, Specjalistycznym Gospodarstwie Hodowlanym J. Musielaka); staże naukowe (w Zakładzie Doskonalenia Zwierząt i Drobiarstwa Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie i w Laboratorium Jakości Surowców i Produktów Pochodzenia Zwierzęcego i Pasz Instytutu Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN w Jastrzębcu) oraz szkolenia: („Rozwój nauki - rozwojem regionu – stypendia i wsparcie towarzyszące dla mazowieckich doktorantów”, dla odpowiedzialnych za planowanie procedur i doświadczeń oraz za ich przeprowadzanie; wykonujących procedury; uśmiercających zwierzęta wykorzystywane w procedurach, a także „Nauczyciele akademicy SGGW wobec studentów z niepełnosprawnościami”). W roku 2014 był beneficjentem Stypendium Marszałka Województwa Mazowieckiego.

2. Ocena prac wskazanych jako *szczególne osiągnięcie naukowe* stanowiących podstawę wniosku o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego

Podstawę ubiegania się o stopień doktora habilitowanego stanowi cykl czterech, tematycznie spójnych artykułów naukowych opublikowanych w latach 2018-2020 w anglojęzycznych czasopiśmie wyróżnionych w bazie JCR, ujętych przez Habilitanta pod wspólnym tytułem: „Zmienność gatunkowa struktury i składu białkowego błony witelinowej oraz wpływ czynników środowiskowych na jej wytrzymałość u kury domowej”. Wskazane prace są opracowaniami 3-13 autorskimi, w trzech z nich Habilitant jest pierwszym autorem, a swój udział w ich powstaniu określił na 70-85%, w jednej pracy - drugim autorem z 55% udziałem własnym. W pracach tych rola dr. K. Damaziaka była zdecydowanie wiodąca i polegała na uczestnictwie w opracowaniu hipotez badawczych, aktywnym udziale w realizacji doświadczeń i wykonywaniu analiz, opracowaniu i interpretacji wyników oraz pisaniu i przygotowaniu prac do druku, co zgodnie potwierdzili w swoich oświadczeniach współautorzy wyróżnionych prac. Świadczy to o dużych umiejętnościach i szerokiej wiedzy niezbędnej do realizacji zadań badawczych, w dalszej kolejności interpretacji uzyskiwanych wyników, a także o umiejętności pracy w zespole i podejmowaniu nowych wyzwań.

Czasopisma w których opublikowano prace wskazane jako *szczególne osiągnięcie naukowe* najlepiej świadczą o wartości naukowej prowadzonych badań oraz sposobie ich prezentacji. Dwie prace opublikowano w najbardziej prestiżowym czasopiśmie „drobiarskim” Poultry Science (2018 r., z niezrozumiałych względów w swojej dokumentacji Autor zamieścił jedną z prac z etapu „publikacyjnego”, bez numeru i stron), jedną w Journal of Applied Poultry Research (2019), a ostatnią (2020) w PlosOne.

Sumaryczny IF prac zaliczonych do *osiągnięcia naukowego* wynosi 8,11 a liczba punktów MNiSW (liczonych zgodnie z rokiem opublikowania) – 240. Pragnę zaznaczyć, że w 2018 r. czasopismu Poultry Science przypisano 35 pkt MNiSW (na maksymalnych 40), a od 2019 r. – 140 pkt (przy maksymalnie 200 pkt), co dobitnie świadczy o randze tego periodyku. Dwie prace finansowane były ze źródeł SGGW w Warszawie, dwie przez firmę DSM Nutritional Products AG ze Szwajcarii, co wskazuje na umiejętność dr. K. Damaziaka w pozyskiwaniu zewnętrznych funduszy na prowadzenie badań oraz współpracy z innymi jednostkami naukowymi i przedsiębiorstwami produkcyjnymi.

Prace wyróżnione jako *osiągnięcie naukowe* dotyczą szeroko pojętej jakości jaj różnych gatunków ptaków, rozpatrywanej w zależności warunków środowiskowych (żywienia niosek

i warunków przechowywania jaj) oraz cech osobniczych kur (wieku), a ich nadrzędnym celem było poznanie zjawisk zachodzących w jajach, a w konsekwencji poszukiwanie czynników/procesów/zabiegów pozwalających na spowolnienie niekorzystnych zmian fizykochemicznych, strukturalnych i funkcjonalnych zachodzących po zniesieniu jaja. Zagadnienia te są niezwykle istotne zarówno w odniesieniu do jaj wylęgowych jak i spożywczych, ważne dla hodowców, producentów jaj, konsumentów i przetwórców.

W dwóch pierwszych pracach Habilitant skupił się na strukturze, wytrzymałości i składzie białkowym błony witelinowej bezgrzebieniowców - strusi, emu i nandu (**O1. Comparative analysis of structure and strength of vitelline membrane and physical parameters of yolk of ostrich, emu, and greater rhea eggs**), zagniazdowników - bażanta obrożnego i kuropatwy oraz gniazdowników - gołębia i papugi nimfy (**O2. Characterization of structure and protein of vitelline membranes of precocial (ring-necked pheasant, gray partridge) and superaltricial (cockatiel parrot, domestic pigeon) birds**). Przeprowadził również szczegółowe analizy morfotyczne jaj i właściwości fizycznych żółtka (jaj bezgrzebieniowców). W pracach tych stosując nowoczesną aparaturę pomiarowo-analityczną (elektronowy mikroskop skaningowy, w drugiej również transmisyjny, zestaw do analizy jakościowej - TA.HD plus Texture Analyser oraz Mini Protean®3 do przeprowadzenia elektroforezy białek), Habilitant dokonał szczegółowej analizy warstwowej budowy błony witelinowej i jej składu białkowego, wykazując różnice nie tylko w porównaniu do kuraków, ale również między badanymi rzędami bezgrzebieniowych, gniazdowników i zagniazdowników.

Na podstawie przeglądu piśmiennictwa o podobnej tematyce należy podkreślić, że są to pierwsze tak szczegółowe analizy gatunków różnych rzędów ptaków opierające się na analizie białek i stanowią one doskonałą bazę porównawczą już opisanych gatunków, a także do kontynuowania badań na innych gatunkach ptaków. Badania proteomiczne zajmujące się badaniem struktury białek dostarczają bardziej szczegółowych informacji niż badania genetyczne, tak więc doświadczenia prowadzone przez Habilitanta, w których również wykorzystał tę najnowszą technikę analityczną, wpisują się w najnowszy, światowy trend badawczy, mogą stanowić punkt wyjściowy do wytłumaczenia różnic gatunkowych w specyfice lęgów w powiązaniu z morfologią i proteomem błony witelinowej. Sam Wnioskodawca konkludując efekty badań opublikowanych w dwóch pierwszych artykułach napisał: „Przedstawione w pracach O1 i O2 wyniki w znaczącym zakresie zwiększają istniejącą wiedzę na temat zmienności gatunkowej VM (błony witelinowej

– przypisek EŁ). W przyszłości mogą one posłużyć jako narzędzie do identyfikacji gatunków na równi z analizą genetyczną oraz zostać wykorzystane jako markery ułatwiające określenie przynależności systematycznej ptaków”.

Dwie kolejne prace ściśle wiążą się tematycznie z wyżej omówionymi - dotyczą wydajności nieśnej kur, jakości (w tym również błony witelinowej) oraz właściwości fizyko-chemicznych i funkcjonalnych jaj kurzych, w zależności od żywienia (dodatku do paszy kantaksantyny i jodu) oraz wieku niosek i czasu przechowywania jaj (**O3. Effect of dietary canthaxanthin and iodine on the production performance and egg quality of laying hens**). Interesującym było postawienie hipotezy „że karotenoidy, zwłaszcza z grupy ksantofili oraz jod podane w diecie kur... przeciwdziałają infekcji treści jaj w czasie długiego magazynowania w wysokich temperaturach”, co zostało zweryfikowane poprzez inkubację w temp. 30°C jaj zakażonych Salmonellą. **W badaniach tych stwierdzono, że w istocie wzbogacenie paszy dla niosek ksantofilami zwiększyło wytrzymałość błony witelinowej, ale jedynie w jajach świeżo zniesionych i nie przeciwdziałało jej degradacji podczas przechowywania w podwyższonej temperaturze, działanie takie stwierdzono natomiast w odniesieniu do jodu, który spowolnił proces degradacji błony witelinowej, co mogło wynikać z właściwości przeciwutleniających jodu. Interesującym było wykazanie, że dodatek jodu na poziomie 10 ppm zahamował wzrost Salmonelli w jajach przechowywanych (inkubowanych) w temp. 30°C, a także przenikanie bakterii z białka do żółtka jaja, co w istocie może sugerować wzmocnienie właściwości „obronnych” błony witelinowej.**

W ostatniej pracy opublikowanej w Journal of Applied Poultry Research (O4. Effect of age of hens and storage time on functional and physicochemical properties of eggs), Habilitant wykazał, że wraz z wydłużaniem okresu użytkowania niosek i czasu przechowywania jaj w temp. 30°C i 50% wilgotności powietrza, wszystkie cechy funkcjonalne jaj, ważne z kulinarnego i przetwórczego punktu widzenia, ulegają pogorszeniu. Stwierdzono również istotne zależności między wiekiem niosek a podatnością ich jaj na przechowywanie w podwyższonej temperaturze.

Jak wspomniałam, prace zostały opublikowane w roku złożenia wniosku przez Kandydata lub 1-2 wcześniej- trzecia z nich (O2. z 2018 r.) była cytowana 11 krotnie, trzy pozostałe 2-4 razy.

Podsumowując, wszystkie prace wskazane przez dr. inż. Krzysztofa Damaziaka jako szczególne osiągnięcie naukowe cechuje, poza ciekawą i aktualną tematyką badawczą o charakterze poznawczym i aplikacyjnym, bardzo szerokie, wielokierunkowe spektrum

analizowanych cech, korzystanie z najnowszych technik laboratoryjnych, duża staranność w doborze i jednorodności materiału doświadczalnego oraz bardzo ciekawy i różnorodny sposób prezentacji uzyskiwanych wyników. Z całym przekonaniem stwierdzam, że w rozumieniu Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce” stanowią one istotny wkład w rozwój dyscypliny zootechnika i rybactwo, szczególnie w dążeniu do poznania procesów zachodzących w jajach spowodowanych zarówno cechami osobniczymi niosek i warunkami środowiskowymi w okresie ich chowu jak i różnymi czynnikami zewnętrznymi oddziałującymi na jajo po zniesieniu.

3. Ocena aktywności naukowej Habilitanta

Pomimo bardzo krótkiego stażu pracy zawodowej, zaledwie 5 lat – od września 2015 r. (z przedłożonej dokumentacji domyślał się, bo zostało to napisane jedynie „między wierszami” – str. 39 Autoreferatu, że po ukończeniu studiów w 2011 r. Habilitant był studentem studiów doktoranckich i już wówczas aktywnie uczestniczył w badaniach naukowych Zakładu Hodowli Drobiu, Katedry Szczegółowej Hodowli Zwierząt) **dr Krzysztof Damaziak może się pochwalić bardzo wartościowym i obszernym dorobkiem naukowym i publikacyjnym.**

W swoich badaniach i publikacjach naukowych Habilitant wykazuje pełną dojrzałość naukowo-badawczą, jednakże cechy tej zabrakło w przygotowywaniu wniosku, co jest typowe dla młodych i niecierpliwych naukowców. Zamieszczony spis treści (bez podanych numerów stron) dotyczy jedynie Autoreferatu (Załącznik 3), nie zamieszczono wykazu pozostałych załączników. Swoje niewątpliwe *osiągnięcie naukowe* (które bez trudu mogłam ocenić na podstawie załączonych publikacji), dr K. Damaziak opisał bardzo szczegółowo (niemal jak ich tłumaczenie na 32 stronach), ale zabrakło Jemu serca i cierpliwości aby pochwalić się swoimi innymi osiągnięciami zaprezentowanymi w 26 artykułach opublikowanych w czasopismach posiadających wskaźnik oddziaływania (IF), 20 publikacjach w czasopismach nie posiadających IF, a także w 21 artykułach popularnonaukowych i 37 doniesieniach konferencyjnych. Osiągnięcia te (a w zasadzie jedynie to co było robione oraz tytuły prac w których opublikowano wyniki badań i ewentualnie w ramach jakiego projektu prowadzono badania) opisał na ośmiu stronach i udokumentował czterema załączonymi wydrukami artykułów (A13, A15, A17 i A19, w których jest pierwszym autorem), nie podając jednak najważniejszych efektów tych badań. Dlaczego wykaz opublikowanych prac nie jest

uporządkowany chronologicznie? Poz. A6 jest z 2018 r., poz. A7 z 2013 r., po doktoracie – poz. A13 z 2019 r., A16 z 2020 r., a poz. A18 z 2016 r.?

W swoim Autoreferacie Habilitant wyodrębnił „kilka grup tematycznych wokół których skupiły się moje zainteresowania naukowe”, a najogólniej można je podzielić na dwie „grupy” - z jednej strony dotyczą one sfery „komercyjnej”, tj. wpływu warunków środowiskowych (systemu chowu, żywienia) oraz pochodzenia ptaków użytkowych na wyniki produkcyjne, jakość mięsa i jaj spożywczych (w tym również wartość sensoryczną) i preferencje konsumentów, a także jakości kości nóg i podeszwy stóp ptaków użytkowych, z drugiej zaś sfery „hodowlanej” - czynniki wpływające na wskaźniki reprodukcyjne drobiu, wylęgowość i jakość piskląt. Bardzo istotnym jest fakt, że zainteresowania te są spójne z tymi wskazanymi w osiągnięciu naukowym, co świadczy o mocno ugruntowanym a jednocześnie szerokim spektrum zainteresowań Kandydata, dotyczących nie tylko „komercyjnych” ptaków użytkowych, ale również ptaków towarzyszących, łownych i wolno żyjących oraz, że **prowadzone badania mają charakter poznawczy i aplikacyjny.**

Zainteresowanie indykami - jednym z najbardziej popularnych gatunków drobiu, Habilitant przejawiał już w swojej pracy inżynierskiej (2010 r.), następnie w pracy magisterskiej (2011 r.) i konsekwentnie kontynuował je realizując tezy swojej dysertacji doktorskiej pod bacznym okiem kierownika Katedry – prof. dr. hab. Jana Niemca. Podobnie jak prace wskazane w osiągnięciu naukowym, są to badania wielostronne i kompleksowe, co świadczy o dobrej szkole warsztatowej jaką przeszedł u boku swojego Promotora. Dotyczyły one zależności między systemem chowu i genotypem indyków a wynikami produkcyjnymi, jakością mięsa, tempem przemian poubojowych oraz reakcji indyków na stres związany z postępowaniem przedubojowym. Badania o podobnej tematyce (warunki chowu a genotyp) zostały przeprowadzone z wykorzystaniem kaczek piżmowych i kaczek w typie pekin oraz kurcząt linii Ross 308, Cobb 500 i Hubbard JA57. W ramach projektu „Inkubator Innowacyjności” na indykach testowano również efektywność zastosowania ekstraktu z krwawnika jako alternatywy dla antybiotykowych stymulatorów wzrostu, co bardzo mocno wpisuje się w aktualny trend produkcji bezpiecznych surowców drobiarskich bez antybiotyków. Wyniki tych badań okazały się na tyle interesujące, że będą kontynuowane.

W ramach projektu „Biożywność” współfinansowanego z funduszy UE (lata 2010-2013), którego celem było wytworzenie nowych, funkcjonalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, badano wpływ dodatku do paszy witaminy E w żywieniu kurcząt brojlerów

o różnym pochodzeniu i systemie utrzymania na wydajność, jakość tuszki, wartość sensoryczną i kryteria wyboru konkretnego rodzaju mięsa przez konsumentów. Wykazano między innymi, że kurczęta o wolniejszym (niż kurczęta szybko rosnące z chowu intensywnego) tempie wzrostu efektywniej korzystają z wybiegów, a genetyczne uwarunkowania tej cech należy brać pod uwagę przy wypuszczaniu ptaków na wybieg.

W związku z planowanym wprowadzeniem zakazu stosowania roślin GMO w mieszankach paszowych, bardzo aktualne i wartościowe dla sektora drobiarskiego w Polsce są badania nad zastąpieniem soi innymi preparatami lub paszami białkowymi, które Habilitant prowadził na zlecenie AGRO INNOVATIONS CENTER.

W badaniach nad wpływem genotypu na jakość kości nóg i podeszwy stóp ptaków rzeźnych (indyków i kur) wykazano wpływ genotypu i tempa wzrostu na różnice w porowatości, gęstości i wytrzymałości kości udowej indyków oraz właściwości densytometryczne i mechaniczne kości kurcząt. Badania te były kontynuowane w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014-2020 finansowanego z funduszy UE.

Kolejną ciekawą tematyką badawczą podjętą przez Kandydata było poszukiwanie najtrafniejszych metod oceny jakości surowców i produktów drobiarskich. W dążeniu do tego celu, dla uniknięcia odczuć wizualnych, które bardzo często stanowią istotne kryterium oceny, dr K. Damaziak zaangażował podopiecznych Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi w Laskach do oceny mięsa kurcząt brojlerów, kapłonów, indyków, kaczek piżmowych, perlic, gęsi i mięśni udowych strusi (wyniki badań opublikowano na 24 str. w czasopiśmie *PolosOne*; **A19, Sensory evaluation of poultry meat: a comparative survey of results from normal sighted and blind people**) oraz jaj (**A25, Assessment of poultry eggs liking scores using sighted and blind people**, dostępny on line tylko abstrakt; skąd Autorzy naliczyli „18 043 bird species”?). W efekcie tych badań zarekomendowano osoby niewidome do sensorycznej oceny żywności.

Sferę „hodowlaną” zainteresowań Habilitanta stanowią badania nad poprawą jakości piskląt poprzez modyfikację i optymalizację warunków przechowywania jaj wylęgowych oraz nad czynnikami wpływającymi na wskaźniki reprodukcyjne ptaków. W efekcie badań finansowanych przez CEDROB S.A. w ramach projektu „Wspieramy rozwój” opracowano warunki preinkubacji (podgrzewania) jaj kur kierunku mięsnego w zależności od wieku stada (**A15, Short periods of incubation, egg turning during storage and broiler breeder hens age for early development of embryos, hatching results, chicks quality and juvenile**

growth) oraz przepiórek (**A16, Pre-incubation and turning during long storage as a method of improving hatchability and chick quality of Japanese quail eggs**). Wyniki tych badań są wykorzystywane w ZWD. Równoległe z powyższymi badaniami Habilitant, w warunkach fermowych, prowadził eksperymenty nad oceną wskaźników użytkowych stad reprodukcyjnych ptaków użytkowych (indyków, kur kierunku nieśnego i mięsnego), w zależności od warunków wychowu, genotypu oraz wieku stada produkcyjnego.

Bardzo cennym dorobkiem są prace powstałe w efekcie badań prowadzonych z innymi ośrodkami naukowymi takimi jak: Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego im. Prof. Waclawa Dąbrowskiego w Warszawie, Instytut Genetyki i Biotechnologii Zwierząt PAN w Jastrzębcu oraz Instytut Nauk o Żywieniu Człowieka SGGW w Warszawie (omówione w pkt. 4.6 Autoreferatu). Nie wiem dlaczego Autor zaasekurował się stwierdzeniem, że „problematyka nie jest ściśle związana z główną tematyką badawczą jaką realizowałem”, dodając: „wszystkie publikacje mają na celu poszerzenie istniejącej wiedzy na temat drobiu, bądź czynników środowiskowych, które wpływają na produkcję drobiarską”? Jak najbardziej eksperymenty te są spójne z realizowaną problematyką badawczą – dążą do zgłębienia zarówno wiedzy teoretycznej jak i praktycznej, w konsekwencji prowadzącej do zwiększenia bezpieczeństwa, efektywności i opłacalności produkcji drobiarskiej.

Reasumując, dorobek naukowo-publicacyjny dr. inż. Krzysztofa Damaziaka (z wyłączeniem prac wskazanych jako *szczególne osiągnięcie naukowe*) oceniam bardzo wysoko pod względem jakościowym i ilościowym, zarówno ten przed oraz po uzyskaniu stopnia doktora nauk rolniczych. Spośród 26 prac opublikowanych w czasopismach posiadających IF (od 0,333 do 3,571), w 14 (7 przed i 7 po uzyskaniu stopnia doktora) jest pierwszym autorem z 70-80% udziałem własnym, a w 12 (4 przed, 8 po uzyskaniu stopnia doktora) – drugim-trzecim (rzadko dalszym) autorem, z 5-65% udziałem w powstaniu tych prac. Pragnę podkreślić, że są to obszernie i szczegółowe opracowania poruszające aktualną i istotną problematykę, bardzo staranne pod względem edytorskim, a przede wszystkim bardzo wartościowe merytorycznie, o czym świadczy również ranga czasopism w których zostały one opublikowane (Annals of Animal Science - IF 0,613 i 1,515, British Poultry Science - IF 1,096, Journal of Applied Poultry Research - IF 0,887, Journal of Food - IF 1,180, Journal of the Science of Food and Agriculture - IF 2,614, PLoS ONE - IF 2,776, Poultry Science - IF 1,685 i 2,027, Reproduction in Domestic Animals - IF - 1,515, Toxins - IF 3,571).

W ujęciu naukometrycznym godnym pochwały jest dorobek publikacyjny zarówno ten przed, jak i po uzyskaniu stopnia doktora nauk rolniczych. Obejmuje on (łącznie z czterema pracami wskazanymi jako *szczególne osiągnięcie naukowe*) 108 prac, w tym: 30 artykułów opublikowanych w czasopismach z IF (11 przed, 19 po uzyskaniu stopnia doktora nauk rolniczych), 20 opublikowanych w renomowanych czasopismach bez IF (16 przed, 4 po awansie na stopień doktora), 21 artykułów popularnonaukowych (14 przed, 7 po doktoracie) oraz 37 doniesień konferencyjnych. Wskaźnik IF wszystkich publikacji wynosi 40,261, liczba pkt MNiSW liczona zgodnie z rokiem publikacji – 1465, indeks Hirscha (według bazy Web of Science) wynosi 7, liczba cytowań – 166.

Cztery prace nie wykazane we wniosku już zostały opublikowane w: Animal (200 pkt MNiSW), Animal Feed Science and Technology (200 pkt), Scientific Reports (140 pkt), Poultry Science (140 pkt), kolejna praca została zaakceptowana do druku w Poultry Science (140 pkt).

Swoistym uznaniem wiedzy i osiągnięć naukowych jest powierzanie Kandydatowi recenzji manuskryptów prac naukowych renomowanych czasopism krajowych i międzynarodowych, łącznie wykonał 32 recenzje – 23 dla wydawców zagranicznych, takich jak: Animal Physiology and Nutrition, Animals, Food Research International, International Journal of Environmental Analytical Chemistry, Italian Journal of Animal Science, Iranian Journal of Applied Animal Science, Journal of Applied Animal Research, PLoS ONE, Poultry Science, Reproduction in Domestic Animals, Scientific Reports, The Journal of Poultry Science oraz dziewięć recenzji dla wydawnictw krajowych: Acta Scientiarum Polonorum, Animal Science and Reports, Annals Animal Science, Annals of Warsaw University of Life Sciences.

O 2011 r. do chwili obecnej jest członkiem Polskiego Oddziału Polskiego Oddziału Światowego Stowarzyszenia Wiedzy Drobiarskiej (PB WPSA) i od 2014 r. Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego (PTZ).

Poza nagrodą indywidualną za osiągnięcia wpływające na rozwój i prestiż SGGW (2017 r.), Kandydat za osiągnięcia naukowe otrzymał Nagrodę zespołową I stopnia Rektora SGGW (2017 r.), Nagrodę zespołową II stopnia Rektora SGGW za osiągnięcia naukowe w roku 2018 (2019 r.) oraz Dyplom uznania Dziekana Wydziału Nauk o Zwierzętach za zajęcie pierwszego miejsca w sprawozdaniu dotyczącym realizacji grantu wewnętrznego „Wpływ efektu matki na wyniki produkcyjne i jakość mięsa indyków” (2014).

4. Ocena aktywności dydaktycznej

Zadaniem każdego pracownika wyższej uczelni, zatrudnionego na etacie dydaktyczno-badawczym jest łączenie aktywności naukowej z pracą dydaktyczną i organizacyjną, i taką działalność przejawia również dr K. Damaziak. Swoje wykształcenie zootechniczne oraz wiedzę i umiejętności zdobyte w trakcie realizacji doświadczeń czy staży naukowych i produkcyjnych, wykorzystuje i przekazuje studentom macierzystej uczelni podczas prowadzenia wykładów, ćwiczeń laboratoryjnych i seminariów na kierunku: bioinżynieria zwierząt, hodowla i ochrona zwierząt towarzyszących i dzikich, medycyna weterynaryjna, rolnictwo i zootechnika. W 2020 roku prowadził dwa przedmioty: „Praktyczne aspekty zarządzania produkcją” oraz „Praktyczne aspekty zarządzania jakością” w ramach projektu współfinansowanego przez Unię Europejską. Poza zajęciami na macierzystej uczelni Habilitant jest zapraszany jako wykładowca na zewnętrznych kursach i szkolenia, m. in. dla Państwowego Instytutu Weterynaryjnego - PIB w Puławach w ramach szkolenia specjalistycznego „Choroby drobiu i ptaków ozdobnych” czy dla pracowników Zakładu Wylęgu Drobiu Wodnego firmy Drosed S.A. Swoje kontakty z hodowcami i firmami drobiarskimi z powodzeniem wykorzystuje przy organizacji wyjazdów terenowych w ramach przedmiotu „Drobiarstwo”, a także praktyk zawodowych dla studentów kierunku zootechnika, co w obecnych czasach nie jest łatwym przedsięwzięciem. Od 2016 r. do chwili obecnej pełni funkcję opiekuna roku studiów stacjonarnych kierunku zootechnika, początkowo I a następnie II stopnia. Sprawował również opiekę nad doktorantem Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie odbywającym staż naukowy w Katedrze Hodowli Zwierząt. Aktualnie jest promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim pt. „Występowanie wybranych miopatii mięśnia piersiowego kurcząt brojlerów o różnej masie ciała”, był opiekunem 13 studentów Wydziału Nauk o Zwierzętach oraz Wydziału Biologii i Rolnictwa realizujących prace dyplomowe (9 inżynierskich i 4 magisterskich) i recenzentem dziewięciu prac dyplomowych.

Dążąc do podniesienia swoich kompetencji pedagogicznych ukończył szkolenie „Nauczyciele akademicy SGGW wobec studentów z niepełnosprawnościami”.

W 2017 r. Jego działalność dydaktyczna została doceniona przyznaniem Nagrody Indywidualnej Rektora SGGW w Warszawie „za dotychczasowe osiągnięcia naukowe i dydaktyczne, które znacząco wpływają na rozwój, promocję oraz prestiż Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie”.

5. Ocena działalności organizacyjnej

Poza działalnością naukowo-badawczą i realizacją procesu dydaktycznego Habilitant aktywnie angażuje się w działalność organizacyjną macierzystej Katedry. Już w okresie studiów doktoranckich brał udział w organizacji I Konferencji Młodych Naukowców „Biotechnologia w produkcji zwierzęcej” (2014 r.), za co został wyróżniony Dyplomem uznania Dziekana Wydziału Nauk o Zwierzętach SGGW, a od 2011 r. współorganizuje stoisko sekcji drobiarskiej na corocznych Dniach Otwartych SGGW w Warszawie. W 2013 r. był członkiem komitetu organizacyjnego XXV Międzynarodowego Sympozjum Drobiarskiego Polskiego Oddziału Światowego Stowarzyszenia Wiedzy Drobiarskiej (PB WPSA), a w 2018 r. sekretarzem komitetu organizacyjnego XXX Międzynarodowego Sympozjum Drobiarskiego PB WPSA. Działa również na rzecz Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego (PTZ) - w 2016 r. pełnił funkcję członka komitetu organizacyjnego LXXXI Zjazdu Naukowego PTZ w Warszawie. W latach 2016-2019 był członkiem Komisji Nauk Wydziału Nauk o Zwierzętach SGGW w Warszawie.

6. Działalność popularyzatorska

Nie mniej istotną jak aktywność naukowa i dydaktyczna jest działalność na rzecz propagowania nauki oraz podnoszenia wiedzy i świadomości społeczeństwa, szczególnie tego najmłodszego. Rolę taką spełniają zarówno artykuły popularno-naukowe docierające do szerszego grona hodowców i producentów, jak i bezpośrednie spotkania, prelekcje, wywiady. Dr inż. Krzysztof Damaziak jest współautorem 21 artykułów popularno-naukowych (16 przed, 7 po uzyskaniu stopnia doktora), opublikowanych w Indyku Polskim, Polskim Drobiarstwie i Wiadomościach Zootechnicznych. Za bardzo istotny element popularyzacji nauki uważam włączenie do badań (które następnie opublikowano w renomowanym czasopiśmie PlosOne) podopiecznych Towarzystwa Opieki nad Ociemniałymi w Laskach oraz zajęcia dla dzieci i młodzieży z Terapeutycznego Punktu Przedszkolnego „TĘCZOWY DOMEK” w Grodzisku Mazowieckim. Habilitant promował również osiągnięcia nauki w czasie audycji radiowej „Gość Dnia” - Katolickiego Radia Diecezji Płockiej w Ciechanowie oraz reportażu telewizyjnego - TVN Uwaga, który dotyczył obrotu jajami wylęgowymi. Dotychczasowa działalność naukowo-popularyzatorska zaowocowała współpracą z firmą Vencomatic Group i jej niemieckim przedstawicielem VencoTec® Systemtechnik. Niewątpliwie otwartość,

bezpośredniość i pasja z jaką Habilitant przekazuje swoją wiedzę ułatwia nawiązywanie kontaktów i różnych form współpracy.

7. Wniosek końcowy

Biorąc pod uwagę bardzo wartościowy i ściśle ukierunkowany dorobek naukowy i publikacyjny dr. inż. Krzysztofa Damaziaka obejmujący *osiągnięcie naukowe* wskazane jako cykl czterech monotematycznych publikacji oraz inne prace niewchodzące w skład tego osiągnięcia, a także ‘działalność dydaktyczną i organizacyjną stwierdzam, że w każdym z tych obszarów Habilitant posiada stosowne osiągnięcia wskazujące na doskonałą znajomość tematyki badawczej, dobrze opanowany warsztat badawczy, umiejętność pracy w zespole oraz przygotowanie do samodzielnej pracy naukowej. Nawet nie mogę napisać iż mam nadzieję, że po uzyskaniu statusu samodzielnego pracownika naukowego Habilitant jeszcze bardziej zintensyfikuje swoje działania, bo i bez niego są one imponujące, ale z pewnością wykorzysta swoje kontakty z „praktyką drobiarską” i firmami zagranicznymi do propagowania wiedzy i wdrażania uzyskiwanych wyników.

Z całym przekonaniem stwierdzam, że dr inż. Krzysztof Damaziak spełnia wymagania określone w art. 219 ust. 1 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. U. 2020 poz. 85) i na tej podstawie wnoszę do Rady Dyscypliny zootechnika i rybactwo Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie o dopuszczenie Pana dr. inż. Krzysztofa Damaziaka do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika i rybactwo.

